

der staar: „Arbejdsgiveren er pligtig til at udrede Løn under Sygdom, indtil Opsigelse lovligt kan ske“. Efter dette vil det altsaa i Henhold til den Paragraf, jeg tidligere har citeret, være saaledes, at naar Tyendet bliver sygt, har Husbonden kun at tilsvare ham Løn indtil den første i en Maaned, som kommer mindst 14 Dage, efter at Sygdommen er konstateret. Men nu kan et Tyende være langt fordelagtigere stillet overfor Arbejdsgiveren i Tilfælde af Sygdom, end det vil blive efter denne Regel. Det er en Forringelse af Tyendets Stilling. Maaske er Udtrykket Tyende noget forældet, men jeg beholder det for Tydeligheds Skyld, saa forstaar vi, hvad det er. Efter den nu bestaaende Lovgivning vil jo den, der er i den tjenende Stilling, have større Ret overfor Arbejdsgiveren, end han vilde faa efter disse Bestemmelser, naar de bliver ophøjet til Lov. Paa dette Punkt, hvor jeg her har kunnet paavise en positiv Forringelse af den svagere Parts Kaar ved dette Forslag i Forhold til den bestaaende Lovgivning, mener jeg, Forslaget bør ændres, inden det ophøjes til at være Lov.

Til Slutning vil jeg blot gøre den Bemærkning, at Tyendeloven hørte jo som en Lov om et Kontraktforhold ind under Justitsministeriet, men hvis man ganske ophæver Tyendeloven og skal gaa over til at træffe Bestemmelser af social, beskyttende Natur, tror jeg, Lovforslagets videre Behandling vil glide over til Indenrigsministeriet, for der ligger jo den almindelige sociale Beskyttelse. Det er der heller ikke noget at sige til, naar blot den sociale Beskyttelse af den svagere Part under disse Forhold bliver tilstrækkelig intensiv, og det vil jeg gerne medvirke til under den Udvalgsbehandling, jeg efter de faldne Udtalelser maa antage bliver Følgen af denne første Behandling.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sporon-Fiedler: Jeg beklager, at det ærede Medlem for Køge-Kredsen (Mads Larsen) har misforstaaet mig. Han udtalte, at han var imod, at Lønnen først skulde forfalde til Skiftedag, det burde ikke være en Naadessag, at der blev udbetalt noget hver Maaned. Jeg har udtrykkelig udtalt, at jeg fandt det rimeligt, at der blev udbetalt noget hver Maaned, men at jeg ogsaa fandt det rimeligt, at den endelige Opgørelse fandt Sted, naar hele Forholdet

var forbi. Sagen er den, at naar der er udbetalt Løn til Dato for præsteret Arbejde, salderer Regnskabet, og saa vil Forholdet praktisk talt være ophævet. Jeg har ikke det mindste imod, at det bliver fastsat, at en bestemt Del af Lønnen forfalder hver Maaned, men siger kun, at den endelige Opgørelse bør falde sammen med hele Forholdets Ophør.

Jeg glemte før at bemærke, at da der her er Tale om en Beskyttelseslov — man kunde ogsaa, da der er Tale om saa unge Mennesker, sige en Lov, der skal yde Vejledning, for det er Husbondens Pligt at yde de unge Mennesker Vejledning —, bør det være Husbondens Pligt at sørge for, at det faste Tyende eller Tjenende, hvad man nu vil kalde dem, er i en Sygekasse, saaledes at det til enhver Tid er sikret ham at kunne faa Sygebehandling, og hvad dertil hører, og der bør ogsaa paalægges Husbonden en positiv Forpligtelse til at sørge for, at han har sine Ejendele assured. I Tilfælde af Ildebrand vil Husbonden ganske naturligt forlange, at de Mennesker, der er paa Gaarden, redder de levende Dyr først, men der er noget ubilligt i, at han skal kunne sige: Jeg forlanger, at du skal redde mine Dyr, men dine Ejendele, som du maaske ikke har assured, maa du lade i Stikken. Dette falder ganske bort, saa snart der bliver paalagt Husbonden en Pligt til at sørge for, at Tyendet har sine Ejendele assured mod Ildebrand.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): At dømme efter de faldne Udtalelser, navnlig naar Hensyn tages til de ærede Ordføreres Indledningsbemærkninger, møder dette Lovforslag lutter Velvilje. Der kunde imidlertid, navnlig efter den Tale, som det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) holdt, være nogen Grund til at spørge: Skal man regne mest med det ærede Medlems første Udtalelser eller med hans Slutningsbemærkninger? Efter at han havde erklæret at være ganske enig med mig i Hovedprincippet: Bort med Tyendeloven, vi maa have en Beskyttelseslov for Børn og unge Mennesker i Tjenesteforhold! — sluttede det ærede Medlem nemlig med at sige: Lad os alligevel lade Sagen ligge, nu skal vi have Valg, der kommer en ny Rigsdag, lad os sende Lovforslaget i Udvalg til en grundig Behandling — og det betyder jo i det parlamentariske Sprog her i Landet: til et Begravelsesudvalg. Nu har denne Sag, som først blev rejst af Socialdemokratiet her i Tin-